

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

141. De alia discipula S. Vwillibrordi Amelberga.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DISSERTATIO CXLI.

De alia discipula Sancti Willibrordi
Amelberga.

Ræcinuit Dauid de Christo eiusque Ecclesia; Adducentur Regi virginis post eam, proxima eius adferentur tibi.

Factum est id primo per Apostolos, deinde per successores. Factum modo per S. Willibrordum æterni Regis ministrum. Adduxit Harlindem, Relidem, non duas tantum, sed quotquot eis fuerunt consociatae. Adduxit S. Amelbergam tamquam Reginam in vestitu deaurato circumamictam varietate. Nascitur ea Christianissimis parentibus in tractu Ardenensi. Breui viroque orbata parente iussu, consilio & iustificatione S. Willibodi destinatur ad S. Landradam Belisiensis monasterij Abbatissam cunctis virtutum omnibus celesti sposo adornanda. Incubit in eius cultum impense Landrada: illa nil segnus damnato omni otio noctes diesque addiscere, Orationibus, virtutum exercitijs instare, corpus, animumque arcta custodia compescere, soli Christo referuare. Post transactos iuueniles non inueniliter annos sacra mitella (velo) à S. Willibrordo accepta, Temsecam peculium suum (est hodie insignis & celebris Fagus ad oram Scaldis sub Comitatu Flandriæ) se conferens, Ecclesiam Deiparæ extruxit, secus quam constituta sibi cellula Deo usque ad extremos extatatis

tis annos indesinenter deseruit, interea instructione, consilio, exhortatione S. Willibrordi vsa. Adeo casti propositi tenax ut Carolus Martellus potentissimus & gloriofissimus Princeps eam in matrimonium nequidquam requirens vi abripere conatus brachium reluctanti cōfregit, prout memorant Historiae.

De hac Amelberga confirmat & hæc addit Antonius Sanderus in suo Hagiologio Flandriæ:

Belisia à S. Landrada Pij moribus institutam fuisse tradunt, diu vixit ac demum anno 772. obiit in sui iuris villa Tamisiana Tenuosa ad Scaldim in diœcesi Gandensi & agro Wisiano, ubi hodieq; tumulus eius ostenditur. Corpus virginum Balduinii ferreus Flandria Comes anno 890. ad Blandiniense monasterium translatis. Venit autem, inquit Molanus, consilio S. Willibrordi Belisiam, visitat à D. Landrada quæ monasterio istic præcrat, in pietate formatur. Brachij eius os confregisse putatur Carolus Martellus Princeps, ut eam sibi caperet sponsam quam etiam plane cœpisset uxorem, nisi pudicitia virginalis de eo triumphans penitus obstatisset. Migravit ad Dominum anno 772. aut circiter. Scribit Massenus cives Gandauenses (tanta ipsis olim venerationi & merito fuit) una cum Wilhelmo Episcopo Tornacensi diem festum sibi instituisse anno 1331. In monte Blandinio autem frequentior eius fuit memoria, unde in Martyrologio legitur: Sexto Kal. Novembris in Blandino Aduentus Corporis Sanctissimæ Virginis Christi Amelberga. De cinto tertio Kal. Iunij: In Blandinio monasterio translatio Corporis Sanctissima Virginis Amelberga. In picturis pedem ut Abbatissa, quandoq; etiam palmam seu virgo, gestat; sub pedibus piscem habet vulgo sturionem dictum quem alij accipenserem vocant. His enim piscibus nauem comitantibus, fertur corpus eius diuino nutu, aduerso flumine vectum esse. vitam eius Scripsit Radbodus Ultraiectinus Episcopus numero X IV. ex regia Frisorum ac Francorum stirpe, vir Spiritu propheticō clarus. Scripsit & candem Theodoricus Abbas

Abbas ad S. Trudonem Ord. Benedicti in diœcœsi Leodiensi ex monacho Blandiniensi, ut recte notauit Valerius Andreas in Bibliotheca Belgarum. Hæc Sanderus.

Scriplisse vitam S. Amelbergæ Radbodus Episcopum testatur & Heda in Radbodo Vltr. Episcopo 14. inquietus: Scripsit autem (Radbodus) nonnulla præclaræ opuscula, de quibus ista feruntur: Laudes S. Martini lib. 3. laudes S. Bonif. Episcopitib. 1. De S. Amelberga lib. 1. Homiliarium & Sermonum lib. Nec puto ex alio motu id præstisisse Radbodus quæ quod S. Willib. discipula fuerit & ad S. Willib. gloriam pertineret.

Si quæras, quo anno quoque tempore S. Amelberga directa sit Belisiam ad S. Landradam à S. Willibrordo, Resp. Hoc debuisse accidisse antè annum 696. quo alij, siue antè annum 698. quo alij S. Lambertum Martyrisatum asserunt; nam ante S. Lambertum terras deseruisse & per eundem sepulturæ traditam fuisse, affirmant omnes historiæ Landradinæ.

Ac ut quid propinquius calculemus, iuxta Molanum Landradæ obiit annum circiter 792. Quo posito, Amelberga missa est ad eam à S. Willibrordo in primo ipsius ingressu in Austrasiam, dum vel Romam pergens vel Româ rediens apud Pipinum Austrasiæ Principē de negotijs ad Frisiorum conuerzionem pertinentibus tractarer.

DISSERT